

گفت‌وگو با ۳ بانوی پزشک و پرستار جهادگر که از آغاز بحران کرونا به مردم خدمت کرده و اکنون در طرح سردار شهید سلیمانی فعال هستند

شماره

شهر بانو

آشنبه
۲۲ شهریور ۱۴۰۰
۶ صفر ۱۴۴۳ شماره ۳۷۹

چتر هاتان را گشودید آفتاب آورده‌اید



سعیده آل ابراهیم

هنوز هم کسانی پیدا می‌شوند که تصور می‌کنند پزشکان و پرستاران تنها برحسب وظیفه و با شماره حساسی با صفرهای آنچنانی در جلوی یک عدد فربه، کار می‌کنند و شاید هر بار که مطب پزشکی می‌روند، با حساسی سرانگشتی، درآمد ماهانه و سالانه پزشک را چرتکه می‌اندازند. انگار عادت کرده‌ایم به نیمه خالی لیوان نگاه کنیم. اما نیمه پر لیوان پزشکی هستند که می‌خواهند زکات علم خود را بدهند. کم نیوده‌اند و نیستند مانند دکتر شیخ یا محمد قریب که حتی روی تخت بیمارستان و زمانی که خودشان بیمار بودند، بیماران دیگر را هم معاینه می‌کردند. ۲ سالی می‌شود که ویروس نامرئی کرونا ما را اسیر خود کرده است. دیگر کمتر خانواده‌ای پیدا می‌شود که با این بیماری دست‌وپنجه نرم نکرده باشد. اما در این مدت، پزشکان و پرستاران زیادی قوت قلبی برای بیماران بودند، زمانی که بیماری مان سرایت داشت و همه از ما فراری بودند، کادر درمان بودند که بی‌پروا به دادمان رسیدند. شاید به گوشتان رسیده باشد که خیلی از اعضای کادر درمان این موقعیت را به جنگ در مقابل دشمنی نامرئی تشبیه و سنگرهای جهادگری را پر می‌کنند. قرارگاه شهید سلیمانی از ۲۰ مرداد در مشهد با همراهی پزشکان و پرستارانی که به صورت جهادی فعال هستند، آغاز به کار کرده است. آن‌ها کسانی هستند که دلشان راضی نشد در این روزهای آشفته، بیماران را به حال خود رها کنند. آن‌ها خطر ابتلا به کرونا را قبول می‌کنند و حتی از خوشی‌های کوچک زندگی خود در کنار خانواده‌شان دل می‌کنند. در این روایت از جهادگران دهه هفتادی و نسل جوان برایتان می‌گوییم، همان نسل جدیدی که شاید برخی سن و سال دارها باور نکنند از خودگذشتگی و نوع دوستی میان تار و پود وجودشان تنیده باشد. آن‌ها تنها چند نمونه از بانوان جهادگر در حوزه سلامت هستند که بدون هیچ اجباری و خودخواسته پای کار آمدند تا حتی شده یک بیمار کرونایی راحت‌تر نفس بکشد و زودتر به زندگی عادی برگردد.

